

strengt taget kalde det et dansk Skib i den Forstand, saa det ikke kan komme ind under Eksportkrediten, fordi det er dansk. Det er muligt, at man kan gøre det, men man maa dog ikke underkende Betydningen af, at der fra Danmark sendes et Skib ud med en Besætning, der tjener Penge, og af en Reder, der formentlig og forhaabentlig ogsaa tjener Penge. Det forekommer mig, at der vilde være Grund til at overveje, om ikke man kunde finde en tilfredsstillende Form, saaledes at man ikke stillede danske Redere ugunstigere end udenlandske Redere. Det er jo urimeligt at tænke sig, at hvis et dansk Rederi, som ikke nu kan faa Eksportkredit, flyttede sit Kontor over til Malmø, saa kunde det faa Kreditten. Alle disse skæve Forhold har man ønsket at henlede Opmærksomheden paa, og dette har været Anledningen til det Samraad, jeg herved omtaler, og jeg forventer, at den højtærede Handelsminister vil udtale sig nærmere derom.

J. C. A. Larsen: Jeg vil gerne begynde med at bringe den højtærede Minister og det høje Finansudvalg en Tak, fordi man fra den almindelige Beskæring har undraget Bevillingen paa 8 000 Kr. til Udlaan til mindre Haandværkere til Anskaffelse af Værktøj og Redskaber. Jeg er glad ved, at man har indset Nødvendigheden af at bevare denne Bevilling ubeskaaret, da den i disse Tider, som ikke er mindst vanskelige for Haandværket, har en ikke ringe Betydning.

Derimod maa jeg i høj Grad beklage den, jeg drister mig til at sige, ualmindelig haardhændede Nedskæring, man paa adskillige Felter har foretaget overfor Haandværket; ja, jeg drister mig til at føje til: den ganske urimelige Nedskæring af de i Sammenligning med mange andre Bevillinger smaa, minimale Tilskud, Haandværket faar. Der var en hel Række af disse Nedsettelse, jeg kunde have Lyst til at nævne, men jeg skal indskrænke mig til at nævne en 3—4 Stykker, nemlig Ændringsforslagene Nr. 398, 413, 415 og 417.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 417 kan jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, der er faldet fra de fire Ordførere. Jeg behøver ikke at omtale det nærmere; de Udtalelser, der er faldet, kunde jo tyde paa, at man søger at formaa Ministeren til at tage dette Ændringsforslag tilbage.

Derimod vil jeg gerne have Lov at omtale Ændringsforslaget Nr. 398, hvorefter Tilskudet til Anskaffelse af Undervisningsmateriel til de tekniske Skoler foreslaas

nedsat med $\frac{2}{3}$, fra 6 000 Kr. til 2 000 Kr. Naar man kender de tekniske Skolers Arbejde ude omkring og de store Vanskeligheder, som de har at kæmpe med, og som gør, at de maa søge Tilskud fra Kommunerne, og at Kommunerne giver ret store Tilskud, idet de ser den store Nytte af de tekniske Skolers Arbejde, saa forekommer det mig ganske urimeligt at nedskære dette i Forvejen ringe Beløb med $\frac{2}{3}$.

Fremdeles er der talt om Ændringsforslagene Nr. 413 og 415 angaaende Rejseunderstøttelser til ubemidlede unge Haandværkere til Studierejser i Ind- og Udland og Rejseunderstøttelser til Haandværkstmestre til Rejser i Ind- og Udland, hvilke to Bevillinger man har foreslaaet nedsat ligeledes med $\frac{2}{3}$. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Bevillingen til de unge ubemidlede Haandværkere første Gang var paa Finansloven i 1912—13 med et Beløb af 10 000 Kr., saa vidt jeg husker. Dette Beløb blev i 1923—24 nedsat til 7 500 Kr., og det er ret forstaaeligt, hvorfor det blev nedsat. Det var nemlig, fordi man under Krigen slet ikke kunde anvende disse Beløb, man var lukket ude, man kunde ingen Indrejsetilladelse faa, og derfor kunde man ikke benytte Beløbet. Paa det foreliggende Finanslovsforslag er Beløbet nedsat til 6 000 Kr., og ved Ændringsforslaget her foreslaas det nedsat til 2 000 Kr. Jeg beklager dette i meget høj Grad. Det er ganske afgjort af stor Betydning, at disse unge Haandværkere kommer ud og ser sig om. Og selv om man vil sige her — det blev sagt af den ærede Ordfører for det konservative Parti —, at man har vanskeligt ved at faa Arbejde i Udlandet, saa haaber vi dog, at Tilstandene bliver mere normale i den kommende Tid, og selv om der ikke skulde kunne faas Arbejde, betyder alene en Rejse meget. En kendt Privatmand i København er f. Eks. i disse Dage i Færd med at samle unge Haandværkere til en Studierejse til Ruhr, og disse skal give 125 Kr. for denne 8 Dages Tur. Nu vil jeg tro, at der er mange, der kunde have stor Nytte af en saadan Tur, særlig i det Fag, jeg selv tilhører, men de savner selvfølgelig de 125 Kr., der kræves. Jeg henstiller til den højtærede Minister at tage under alvorlig Overvejelse, om dette ikke kunde ændres inden tredje Behandling. Jeg vilde med største Glæde se, at det hele Beløb til de unge Haandværkere blev bibeholdt, men da denne Post vel, ligesom alt andet paa Finansloven, maa nedskæres noget, vil jeg dog bede om en mere rimelig Nedskæring end $\frac{2}{3}$.

Det samme gælder Bevillingen til Stu-